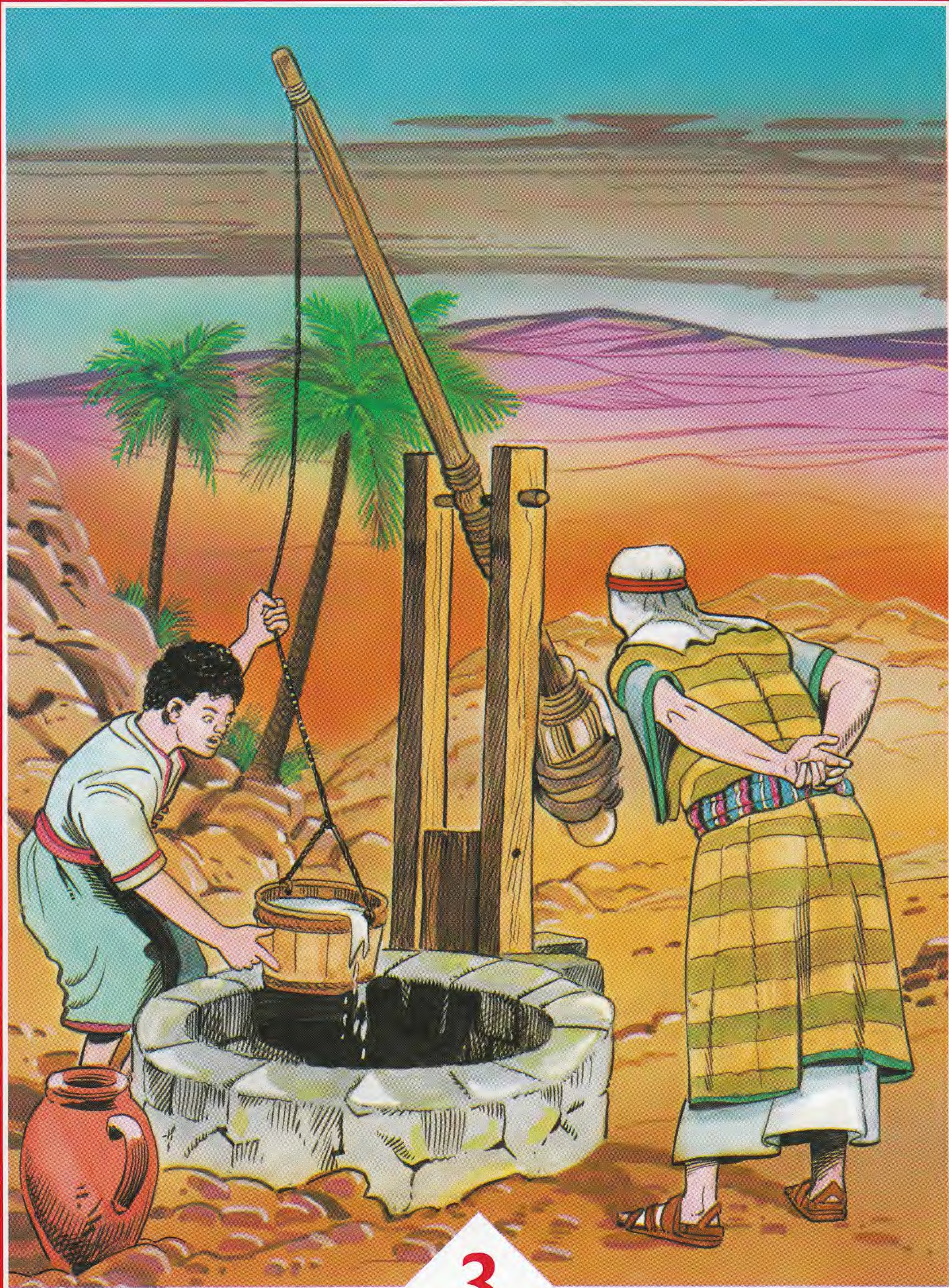
KUR'ANSKE PRIPOVIJESTI

3

BEMUST

Naslov
KUR'ANSKE PRIPOVIJESTI

Priredio
Aziz KADRIBEGOVIĆ

Ilustrirao
Ahmet MUMINOVIĆ

Izdavač
BEMUST - Sarajevo

Za izdavača
Mustafa BEĆIROVIĆ

Urednik
Dževad HODŽIĆ

Recenzenti
Dževad HODŽIĆ
Hilmo NEIMARLIJA

Redakcija
Mustafa BEĆIROVIĆ (inicijator i nosilac projekta)
Hadžem HAJDAREVIĆ (jezički savjetnik)
prof. dr. Enes KARIĆ i Džemaludin LATIĆ (stručni konsultanti)

Lektura
dr. Remzija HADŽIEFENDIĆ - PARIĆ

Korektura
Enes DURMIŠEVIĆ
Šerif MUJKANOVIĆ

DTP
mtg-topgraf, Velika Gorica

Štamparija
Mladinska knjiga, Ljubljana

Tiraž
5000

ISBN 9958-725-07-X

Mišljenjem Federalnog ministarstva obrazovanja, nauke, kulture i sporta, na osnovu člana 19. tačka 13. stava 2. Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga, komplet "Kur'anske pripovijesti" oslobođa se plaćanja poreza na promet proizvoda.

Biblioteka »Dječija knjiga«

KUR'ANSKE PRIPOVIJESTI

BEMUST
1998.

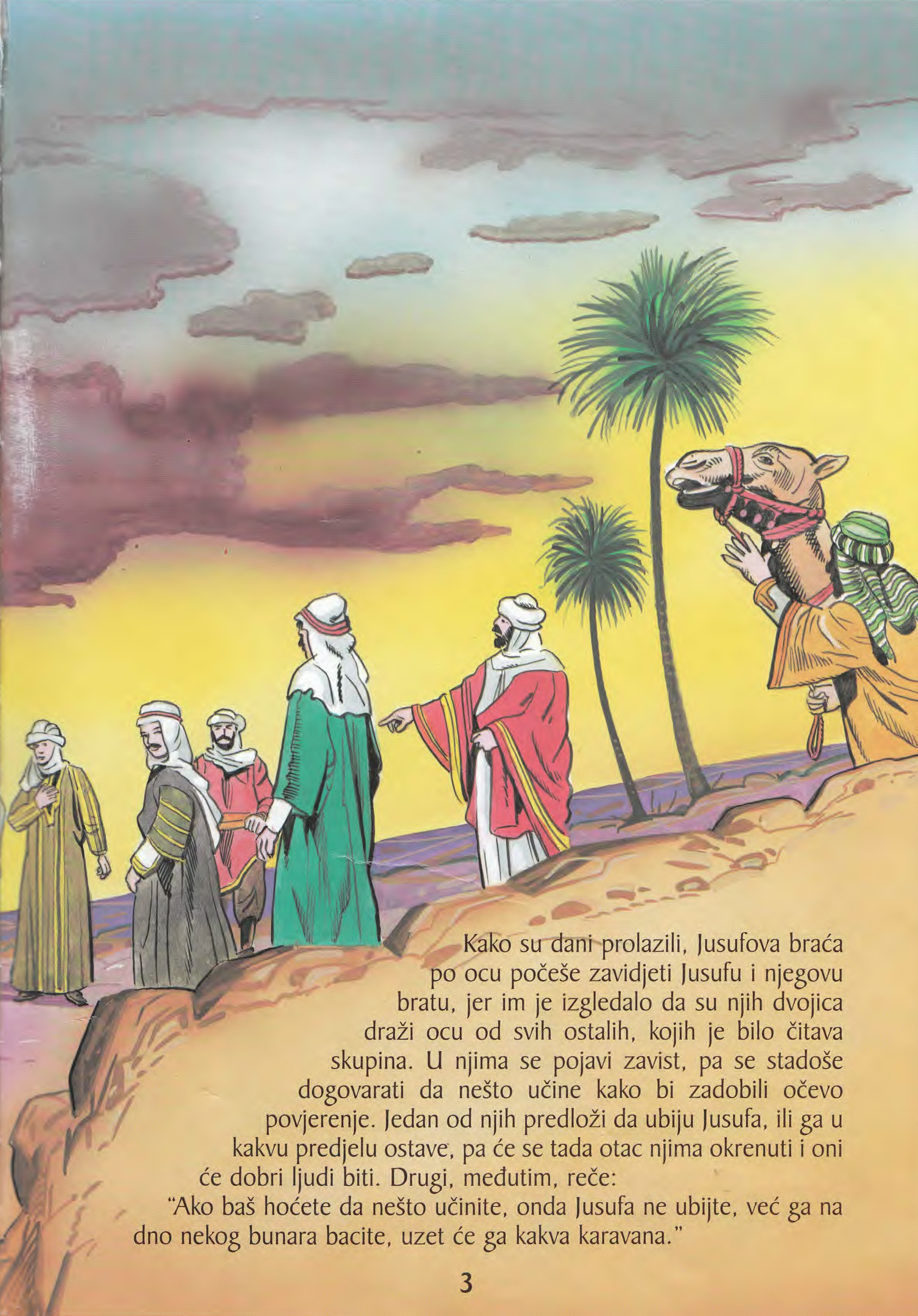

Jusuf i braća njegova

Jedne noći Jusuf je usnio čudan san. U snu je vidio kako su mu se poklonili Sunce i Mjesec i sa njima još jedanaest zvijezda. Kada se probudio, odmah je otišao svome ocu i rekao mu:
"O oče moj, sanjao sam jedanaest zvijezda, i Sunce i Mjesec, i u snu sam ih vidio kako mi se pokloniše."

"Sinko moj," - reče mu otac - "ne kazuj svoga sna braći svojoj, da ti ne učine kakvu pakost. Gospodar tvoj će tebe odabrati, i tumačenju snova te naučiti. I milošću svojom tebe i Jakubovu porodicu obasuti, kao što je prije obasuo pretke tvoje, Ibrahima i Ishaka. Gospodar tvoj, zaista, sve zna i mudar je."

Kako su dani prolazili, Jusufova braća po ocu počeše zavidjeti Jusufu i njegovu bratu, jer im je izgledalo da su njih dvojica draži ocu od svih ostalih, kojih je bilo čitava skupina. U njima se pojavi zavist, pa se stadoše dogovarati da nešto učine kako bi zadobili očevo povjerenje. Jedan od njih predloži da ubiju Jusufa, ili ga u kakvu predjelu ostave, pa će se tada otac njima okrenuti i oni će dobri ljudi biti. Drugi, međutim, reče:

"Ako baš hoćete da nešto učinite, onda Jusufa ne ubijte, već ga na dno nekog bunara bacite, uzet će ga kakva karavana."

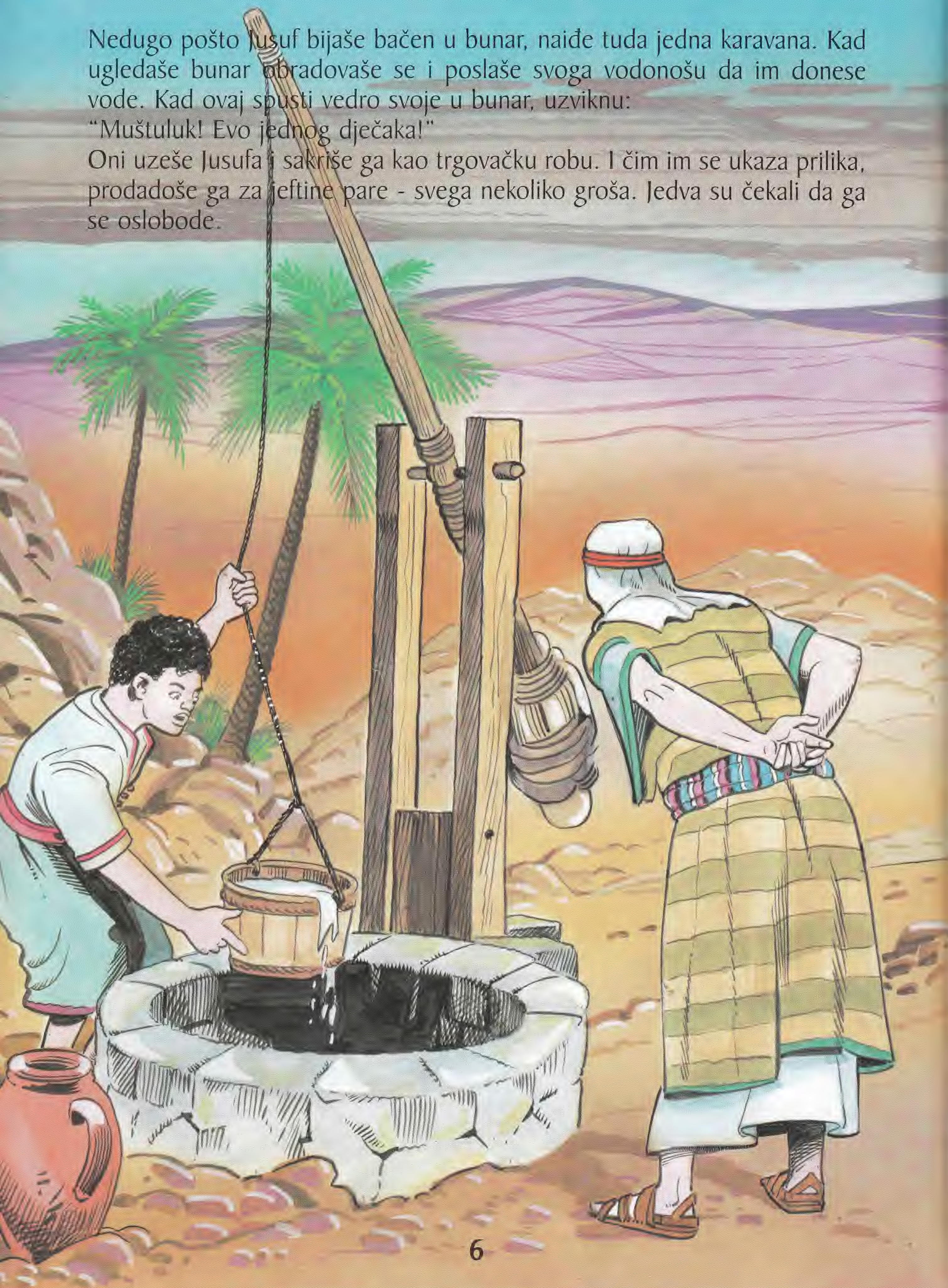
I tako skovaše plan kako da se otarase Jusufa. Dođoše pred oca i rekoše mu:
"O oče naš, zašto sumnjaš u naša osjećanja prema Jusufu? Mi mu zaista želimo dobro. Pošalji ga sutra s nama da se zabavi i razonodi, mi ćemo ga, sigurno, čuvati."
"Bit će mi doista žao ako ga odvedete, a plašim se da ga vuk ne pojede kad vi na njega ne budete pazili," - odgovori im otac.
"Kako će ga vuk pojesti a nas ovoliko!" - rekoše oni - "mi bismo tada bili zaista izgubljeni."

Kad otac pristane, oni odvedu Jusufa i bace ga na dno bunara. Uvečer dođu ocu svome plačući.
"O oče naš," - rekoše - "bili smo otišli da se trčemo, a Jusufa smo ostavili kod naših stvari, pa ga je vuk pojeo. Ti nam nećeš vjerovati, iako istinu govorimo."
I donesoše njegovu košulju lažnom krvlju okrvavljenu.
"U vašim dušama je ponikla zla misao" - reče im otac - "i ja se neću jadati. Od Allaha tražim pomoć protiv onoga što vi iznosite."

Nedugo pošto Jusuf bijaše bačen u bunar, naiđe tuda jedna karavana. Kad ugledaše bunar obradovaše se i poslaše svoga vodonošu da im donese vode. Kad ovaj spusti vedro svoje u bunar, uzviknu:
"Muštuluk! Evo jednog dječaka!"
Oni uzeše Jusufa i sakriše ga kao trgovačku robu. I čim im se ukaza prilika, prodadoše ga za jeftine pare - svega nekoliko groša. Jedva su čekali da ga se oslobode.

Jusufa kupi jedan čovjek iz Misira. Čim ga dovede, reče svojoj ženi da mu boravak kod njih učini prijatnim, dodavši da im može od koristi biti, a da ga mogu i posiniti.
I tako je Allah Milostivi dao Jusufu lijepo mjesto na Zemlji i naučio ga tumačenju snova. Allah čini šta hoće, ali većina ljudi ne zna.
Kad je Jusuf stasao, Allah ga je mudrošću i znanjem obdario. Tako On nagrađuje one koji dobra djela čine.
Jusuf je tako bio ne samo znan i mudar, nego i veoma lijep, stasit mladić. Lijep poput najljepše djevojke.

I dogodi se da se ona žena u čijoj je kući bio u njega zaljubi, i ne mogavši odoljeti, poče ga na grijeh navoditi. Jednoga dana, kad su ostali sami u sobi, ona pozaključa sva vrata i reče mu:
"Hodi!"
"Sačuvaj Bože!" - uzviknu on - "vlasnik me moj lijepo pazi. Oni koji uzvrate zlom neće nikad uspjeti."
Kako je ona njega silno željela i navaljivala, to bi i on nju poželio da od Gospodara svoga nije opomenu ugledao. Zato potrča prema vratima, a i ona za njim, te mu razdera košulju straga. I baš u tom trenutku naiđe kraj vrata njen muž, i ona, da ga preduhitri, odmah reče:

"Kakvu kaznu zaslužuje onaj koji je htio da ženi tvojoj zlo učini, ako ne tamnicu ili kaznu bolnu?"

"Ona je pokušala mene na grijeh navesti," - reče Jusuf.

Uto se kraj vrata stvori i jedan njezin rođak koji reče da treba vidjeti košulju, pa ako je ona sprijeda razderana, onda ona govori istinu, a on neistinu, a ako je košulja njegova straga razderana, onda ona laže, a on govori istinu.

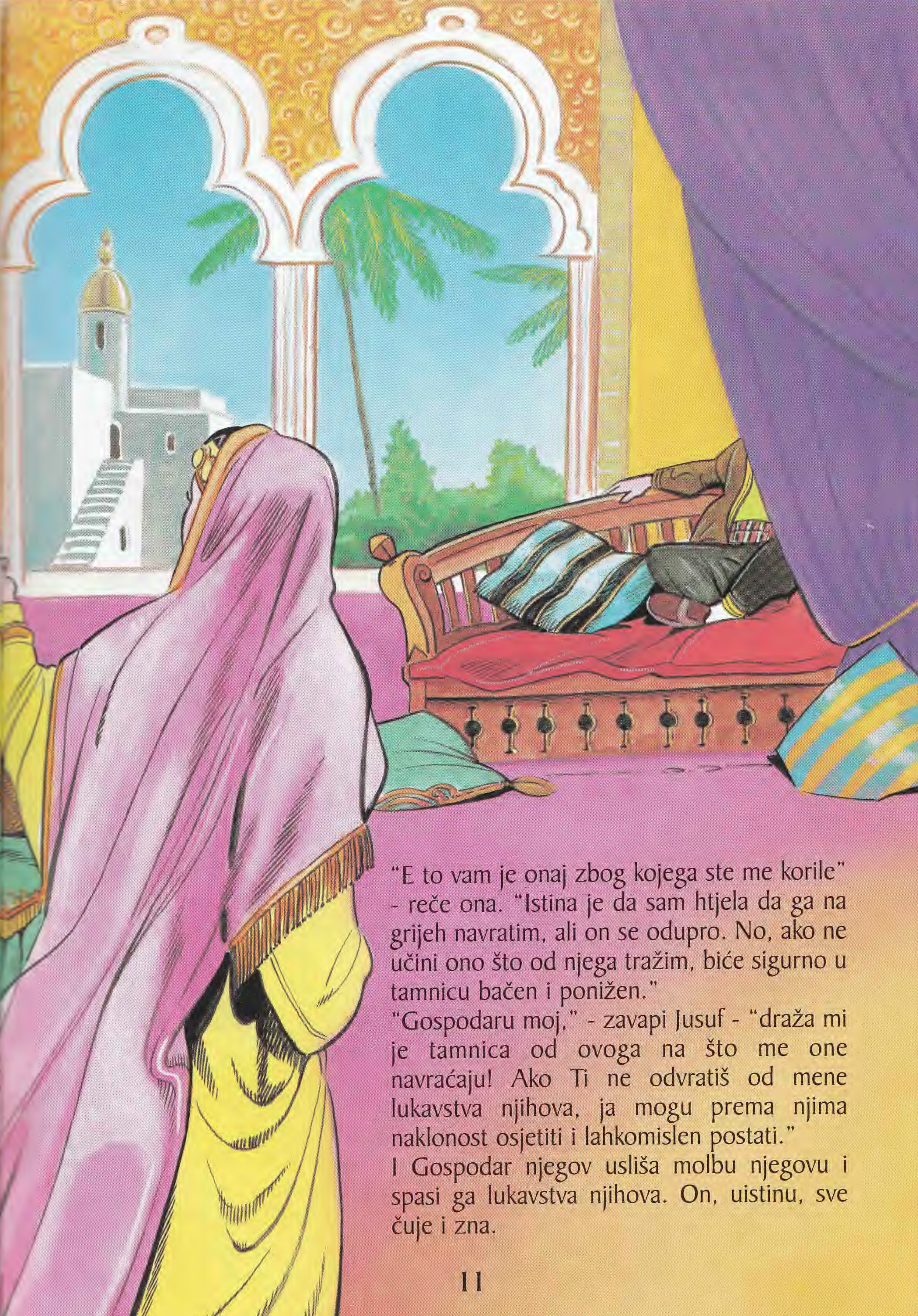
Kad su pregledali košulju i vidjeli da je straga razderana, muž reče da je to jedno od ženskih lukavstava i da su njihova lukavstva zaista velika. I naredi ženi da traži oproštenje za grijeh, jer je zaista htjela zgriješiti.

U gradu se brzo proču za taj događaj, pa žene počeše govorkati kako je upravnikova žena navraćala svoga momka na grijeh i u njega se bila ludo zagledala. Kad ona ču za njihova ogovaranja, posla po njih, te im pripremi divane i dade svakoj od njih po nož u ruku. I tada reče Jusufu da iziđe pred njih.

Kad ga one ugledaše, toliko se zadiviše njegovoj ljepoti i po rukama svojim se porezaše:

"Bože, Bože!" - uskliknuše - "ovo nije čovjek, ovo je anđeo plemeniti!"

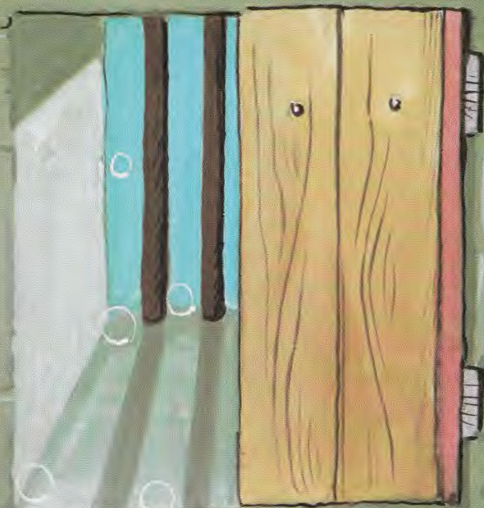
"E to vam je onaj zbog kojega ste me korile" - reče ona. "Istina je da sam htjela da ga na grijeh navratim, ali on se odupro. No, ako ne učini ono što od njega tražim, biće sigurno u tamnicu bačen i ponižen."

"Gospodaru moj," - zavapi Jusuf - "draža mi je tamnica od ovoga na što me one navraćaju! Ako Ti ne odvratiš od mene lukavstva njihova, ja mogu prema njima naklonost osjetiti i lahkomislen postati."

I Gospodar njegov usliša molbu njegovu i spasi ga lukavstva njihova. On, uistinu, sve čuje i zna.

Iako su se bili uvjerili da je Jusuf nedužan, njima na um pade da ga za neko vrijeme bace u tamnicu.
Sa Jusufom su u tamnicu ušla još dva momka. Kako vidješe da je Jusuf veoma dobar i znan čovjek, to ga zamoliše da im protumači neke njihove snove:
"Ja sam sanjao da cijedim grožđe" - reče jedan od njih.
"A, ja, opet," - reče drugi - "kako na glavi nosim hljeb koji ptice kljuju."

"Nijedan obrok hrane neće vam biti donesen a da vam ja prije ne kažem šta ćete dobiti" - reče Jusuf. "To je samo dio onoga čemu me naučio moj Gospodar. Ja se klonim vjere naroda koji u Allaha ne vjeruje i koji onaj svijet ne priznaje. Ja ispovijedam vjeru svojih predaka Ibrahima i Ishaka i Jakuba; nama ne priliči da ikoga Allahu smatramo ravnim. To je Allahova milost prema nama i ostalim ljudima, ali većina ljudi nije zahvalna.
O drugovi moji u tamnici, ili su bolji raznorazni bogovi ili Allah, Jedini i Svemoćni?

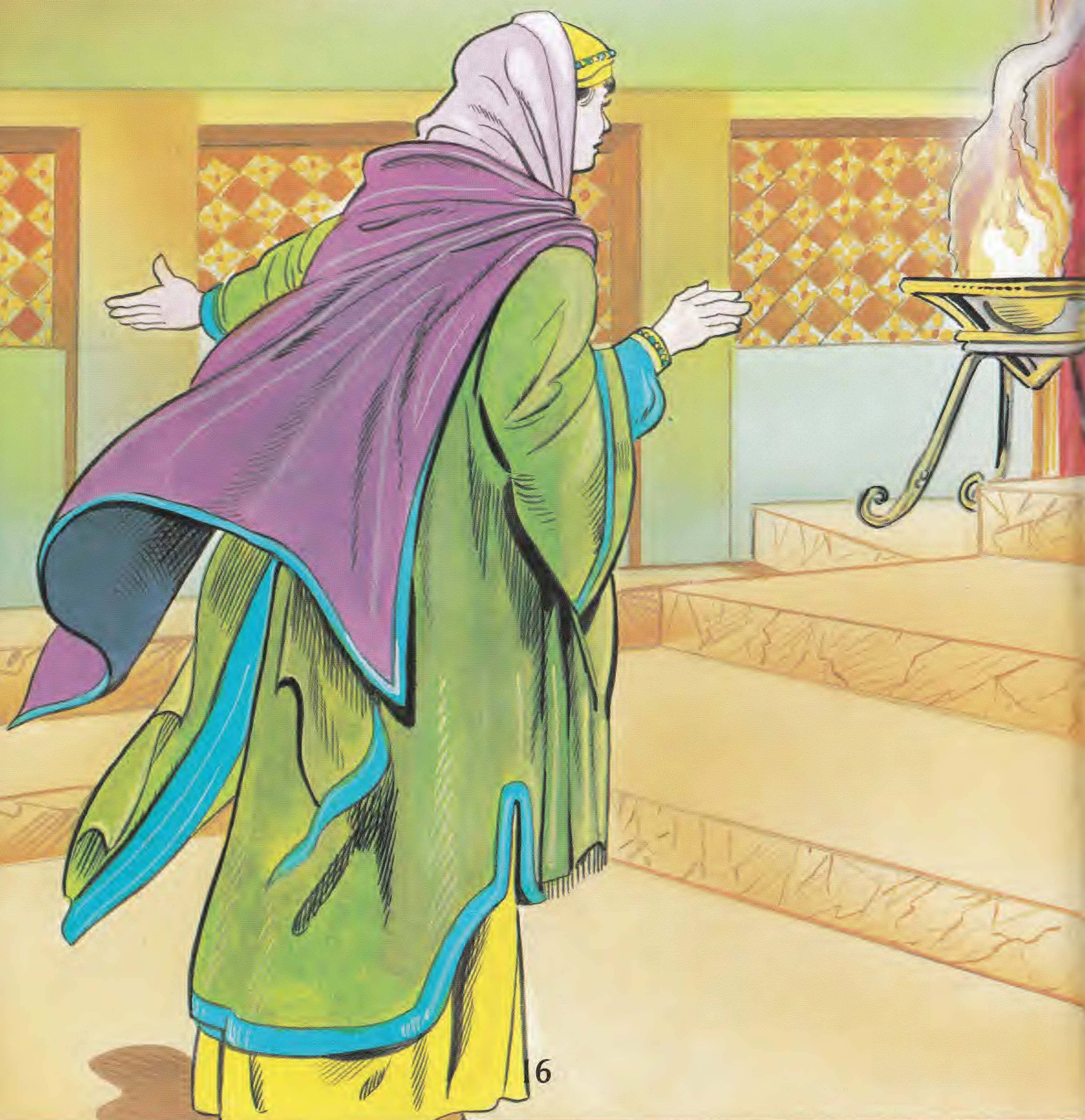
Oni kojima se, mimo Njega, klanjate samo su imena koja ste im nadjenuli vi i preci vaši, - Allah o njima nikakva dokaza nije objavio. Sud pripada jedino Allahu, a on je naredio da se klanjate samo Njemu. To je jedino prava vjera, ali većina ljudi ne zna."
Onda im Jusuf kaza šta znače njihovi snovi i reče da će jedan od njih gospodara svoga vinom pojiti, a da će drugi biti raspet i da će mu ptice glavu kljuvati. Pa onome za koga je znao da će biti spasen reče da ga spomene gospodaru svome, ne bi li ga iz tamnice izbavio. Ali, šejtan učini da on to zaboravi, i Jusuf ostade u tamnici nekoliko godina.

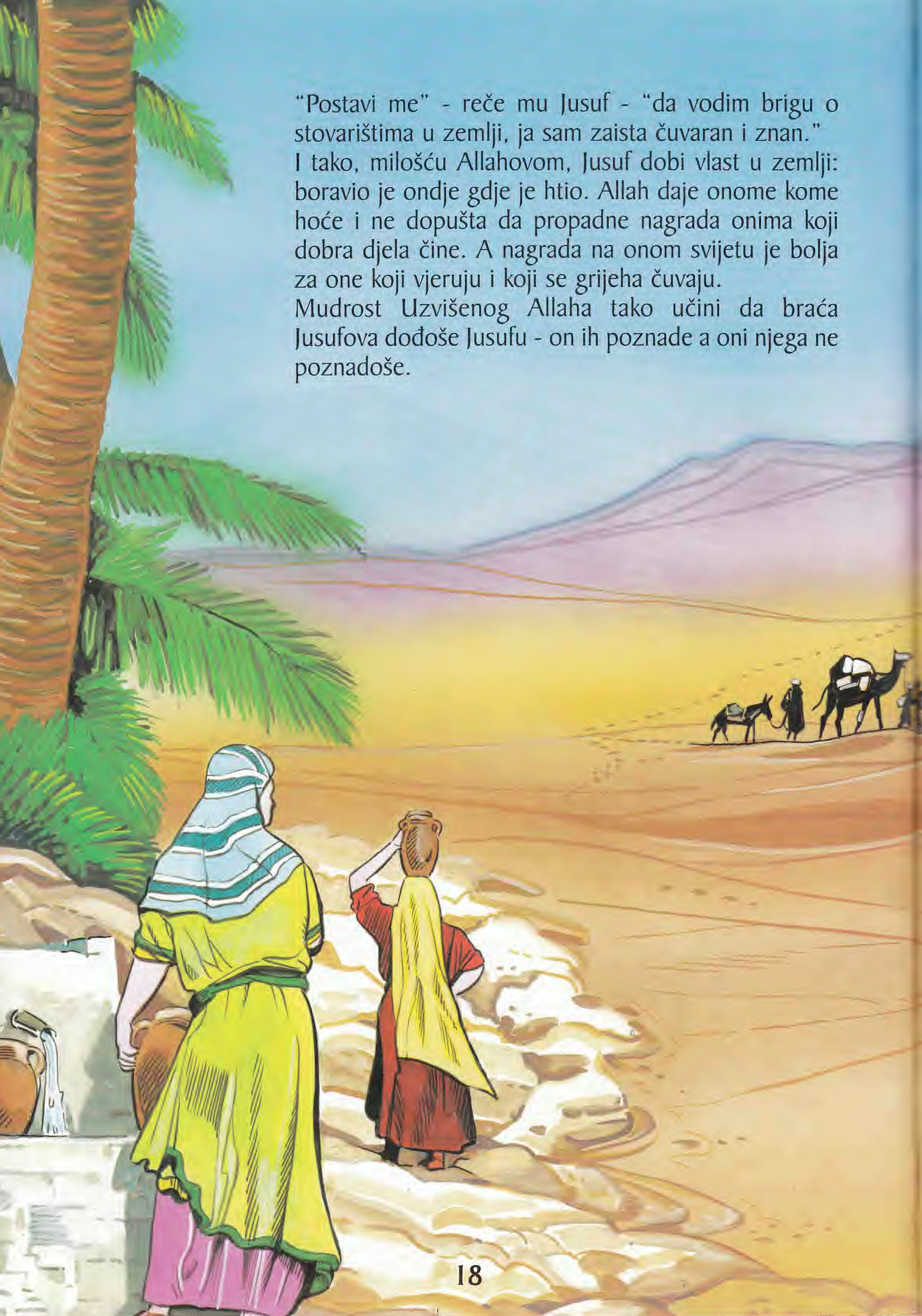
I dogodi se da jednog dana vladar te zemlje usni san u kojemu sedam mršavih krava pojede sedam debelih. I još usni sedam zelenih klasova i sedam drugih sasušenih. Onda pozove svoje velikaše i zatraži da mu te njegove snove protumače.
"Zbrkanih li snova!" - rekoše oni - "mi snove ne znamo tumačiti."
Tu se zadesio i onaj momak koji je bio s Jusufom u tamnici i koji se spasio. Poslije toliko vremena, sjeti se Jusufa i reče:
"Ja ću vam protumačiti san, samo me pošaljite!"
Tako on dođe kod Jusufa u tamnicu i zamoli ga da protumači san koji je vladar usnio, da bi se mogao vratiti ljudima i da bi oni saznali.

Jusuf mu ispriča da taj san znači da će oni uzastopno sedam godina sijati i da ono što požanju treba da u klasu ostave, osim ono malo što će jesti, jer će poslije toga doći sedam teških godina koje će pojesti ono što je za njih pripremljeno, tako da će ostati jedino ono što je za sjetvu ostavljeno. Poslije toga će doći godina u kojoj će ljudima kiše biti u obilju i u kojoj će cijediti. Kad je čuo tumačenje svojih snova, vladar zapovijedi da mu dovedu Jusufa. Kad je vladarev izaslanik došao po Jusufa, on mu reče da se vrati svome gospodaru i da ga upita šta je sa onim ženama koje su ruke svoje porezale i čije spletke vlasnik njihov dobro zna.

Vladar upita one žene šta se dogodilo kad su one Jusufa na grijeh navodile, a one odgovoriše da o tome ništa ružno ne znaju. Tada se javi upravnikova žena i potvrdi da je ona Jusufa na grijeh navraćala, i da je on istinu rekao. I dodade:
"Ja ne pravdam sebe, ta duša je sklona zlu, osim one kojoj se Gospodar moj smiluje. Gospodar moj zaista prašta i samilostan je."
Pošto vidje da je Jusuf potpuno nevin, vladar reče:
"Dovedite mi ga, uzet ću ga u svoju svitu."
A nakon razgovora sa njim, reče mu:
"Ti ćeš od danas kod nas utjecajan biti."

"Postavi me" - reče mu Jusuf - "da vodim brigu o stovarištima u zemlji, ja sam zaista čuvaran i znan."
I tako, milošću Allahovom, Jusuf dobi vlast u zemlji: boravio je ondje gdje je htio. Allah daje onome kome hoće i ne dopušta da propadne nagrada onima koji dobra djela čine. A nagrada na onom svijetu je bolja za one koji vjeruju i koji se grijeha čuvaju.
Mudrost Uzvišenog Allaha tako učini da braća Jusufova dođoše Jusufu - on ih poznade a oni njega ne poznadoše.

Kad ih je namirio hranom, reče im da mu dovedu brata koji je ostao sa njihovim ocem. A ako to ne učine, ne trebaju više dolaziti, niti će od njega više hrane dobiti.
"Pobrinut ćemo se da ga nekako od oca njegova izmamimo, zaista ćemo tako postupiti" - rekoše oni.
Jusuf reče momcima svojim da oni krišom stave njihove stvari u njihove tovare, pošto će ih oni, kad se vrate svojima, prepoznati i opet se povratiti.
Kad su se vratili svome ocu, rekoše da više hrane neće dobiti ukoliko sa sobom ne dovedu i njihovog brata, kojega će oni zaista čuvati.
"Zar da vam ga povjerim kao što sam prije povjerio brata njegova?" - reče on. "Ali, Allah je najbolji čuvar i On je najmilostiviji!"

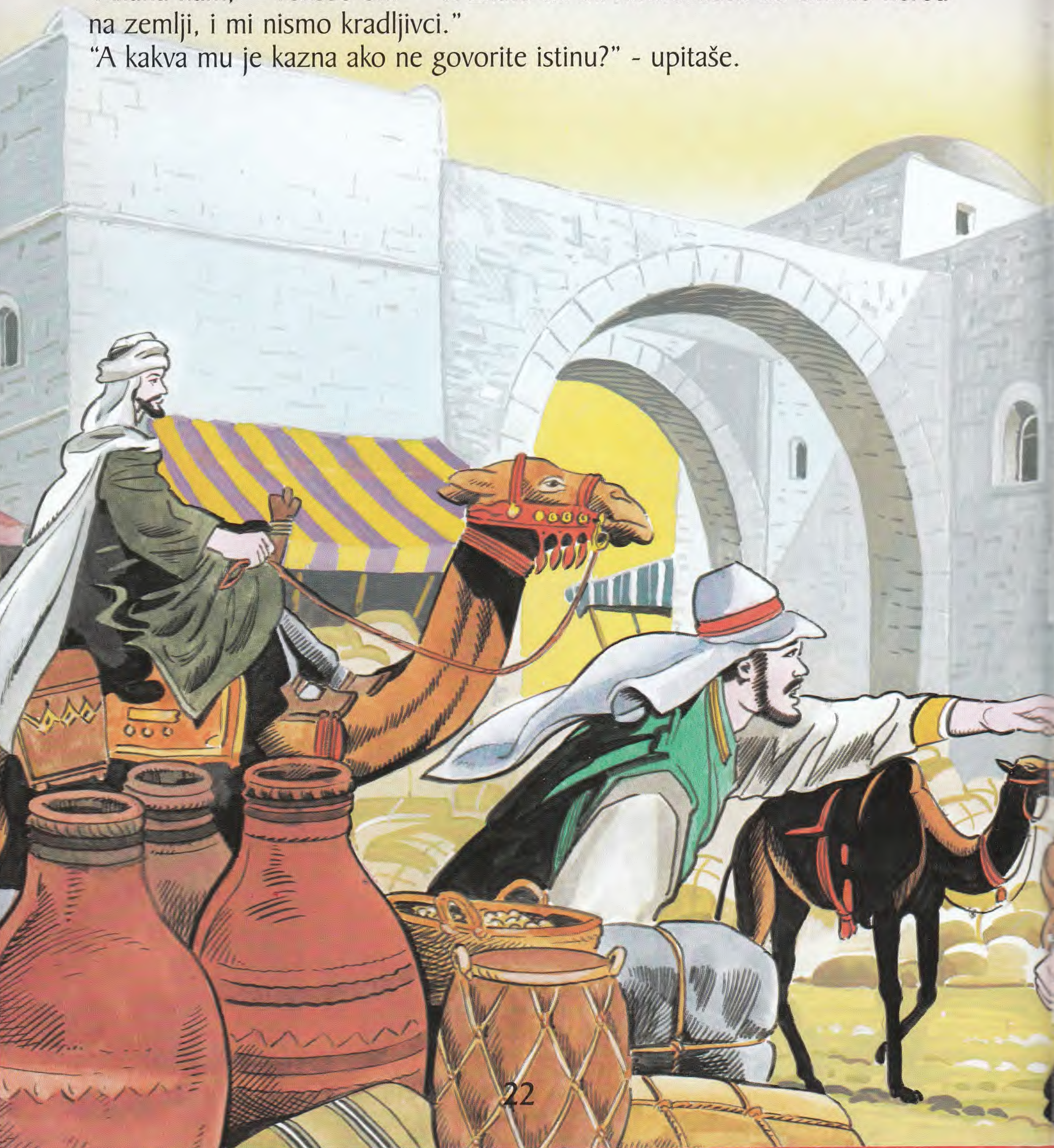
A kad oni otvoriše svoje tovare i nađoše da su im vraćene stvari koje su oni bili dali za hranu, rekoše:
"O oče naš, šta možemo više poželjeti? Evo, vraćene su nam stvari naše, i hranom ćemo čeljad našu namiriti, i brata našeg ćemo čuvati, a i jedan kamilin tovar hrane ćemo više dobiti; to je neznatan tovar."
"Ja ga s vama neću poslati" - reče "dok mi se tvrdo Allahom ne zakunete da ćete mi ga doista vratiti, osim ako ne nastradate."
I pošto mu se oni zakleše, on reče:
"Allah je jamac za ono što smo utanačili!

O sinovi moji, ne ulazite u jednu kapiju, već na razne kapije, a ja vas ne mogu spasiti od onoga što vam Allah odredi; moć pripada jedino Njemu, ja se u Njega uzdam, i neka se samo u Njega uzdaju oni koji se uzdaju!"
I kad uđoše onako kako im je otac njihov naredio, to im nimalo nije pomoglo da budu pošteđeni onoga što im je Allah bio odredio.
Kad izađoše pred Jusufa, on privi na grudi brata svoga i reče:
"Ja sam, doista, brat tvoj i ne žalosti se zbog onoga što su oni uradili."

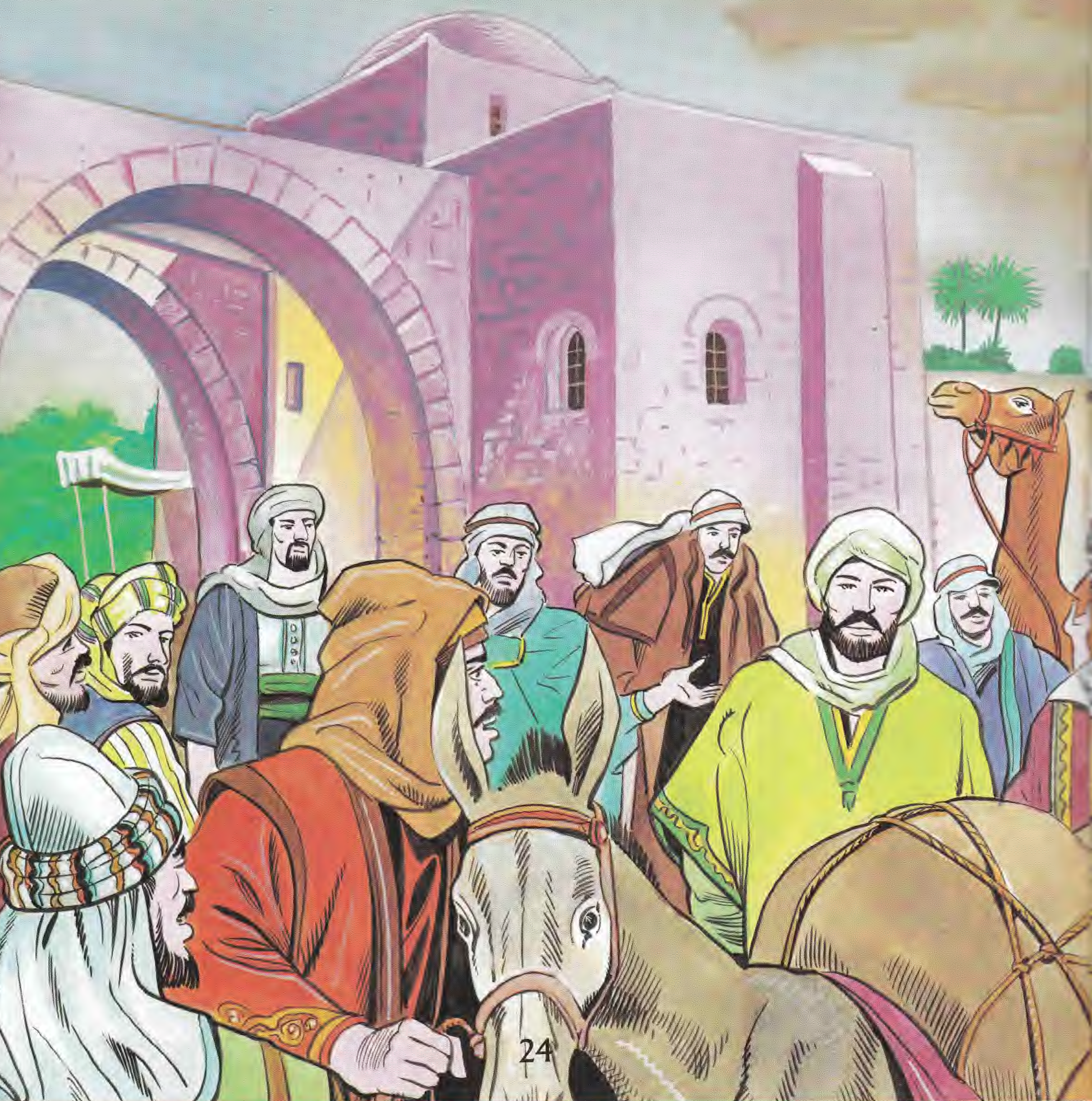
I pošto ih namiri potrebnom hranom, stavi jednu čašu u tovar brata svoga, a poslije jedan glasnik stade vikati:
"O karavano, vi ste doista kradljivci!"
Oni im pristupiše i upitaše:
"Šta to tražite?"
"Tražimo vladarevu čašu" - odgovoriše. - "Ko je donese, dobit će kamilin tovar hrane. Ja za to jamčim!"
"Allaha nam," - rekoše oni - "vi znate da mi nismo došli da činimo nered na zemlji, i mi nismo kradljivci."
"A kakva mu je kazna ako ne govorite istinu?" - upitaše.

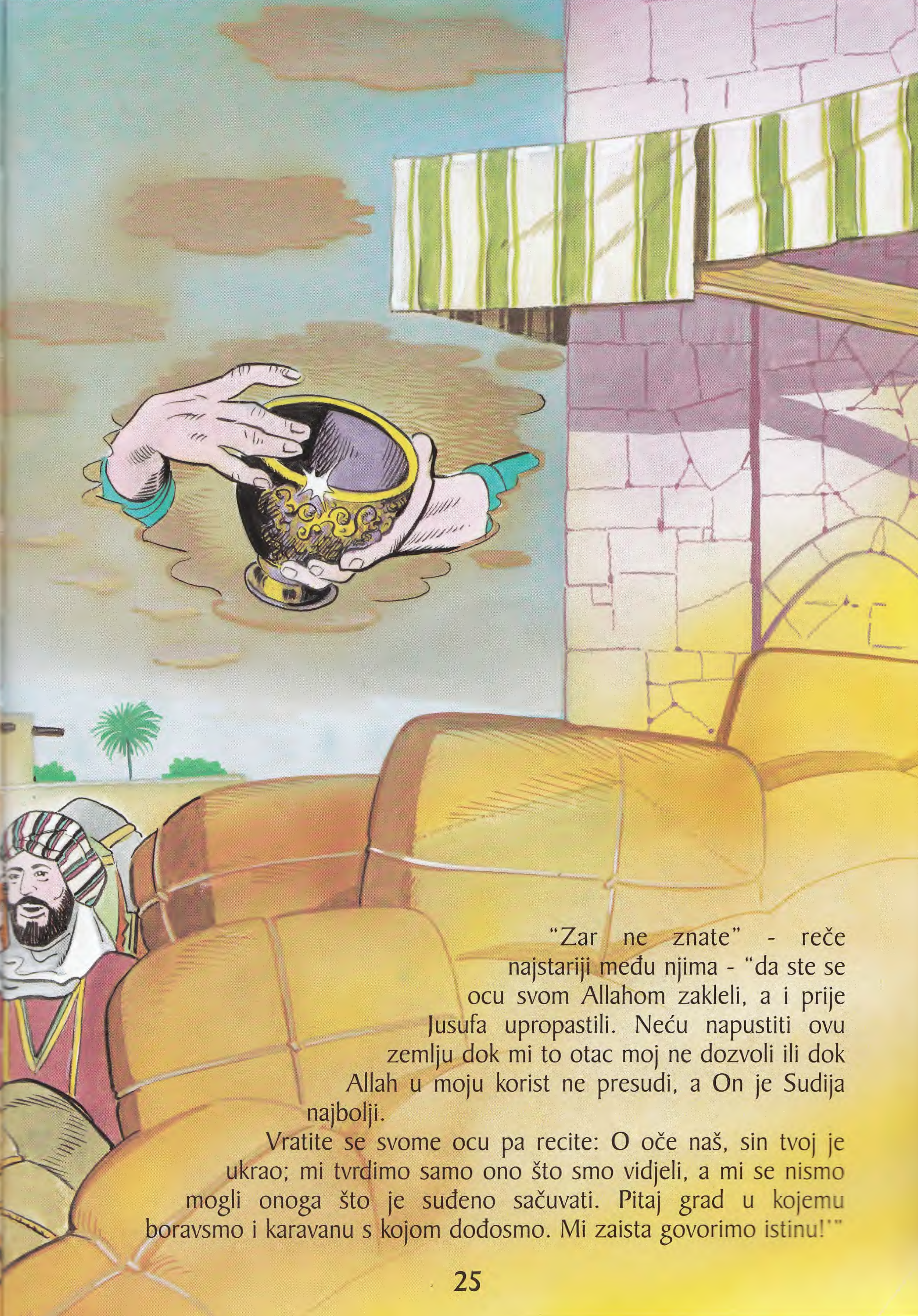

"Kazna je onome u čijem se tovaru nađe - sam on" - odgovoriše "Eto tako mi kažnjavamo kradljivce."
Milostivi Gospodar bijaše poučio Jusufa kako tu varku da izvede, jer on po vladarevu zakonu nije mogao da uzme kao roba brata svoga, ali je mogao Allahovim dopuštenjem. Allah uzvisuje koga hoće, a nad svakim znalcem ima još znaniji.
I Jusuf poče pregledati vreće njihove, prije vreće brata svoga, a onda izvadi čašu iz vreće brata svoga.
"Ako je on ukrao", - rekoše oni -, "pa i prije je brat njegov krao!"

Jusuf im ne reče ništa.
"Vi ste u gorem položaju" - pomisli u sebi - "a Allah dobro zna kako je bilo to o čemu govorite."
"O upravniče," - rekoše oni - "on ima vrlo stara oca, pa uzmi jednog od nas umjesto njega! Mi vidimo da si dobar čovjek."
"Sačuvaj Bože," - reče "da uzmemo nekog drugog do onoga u kojeg smo naš predmet našli! Tada bismo zaista bili nepravedni!"
I kad izgubiše svaku nadu, odvojiše se u stranu da se posavjetuju.

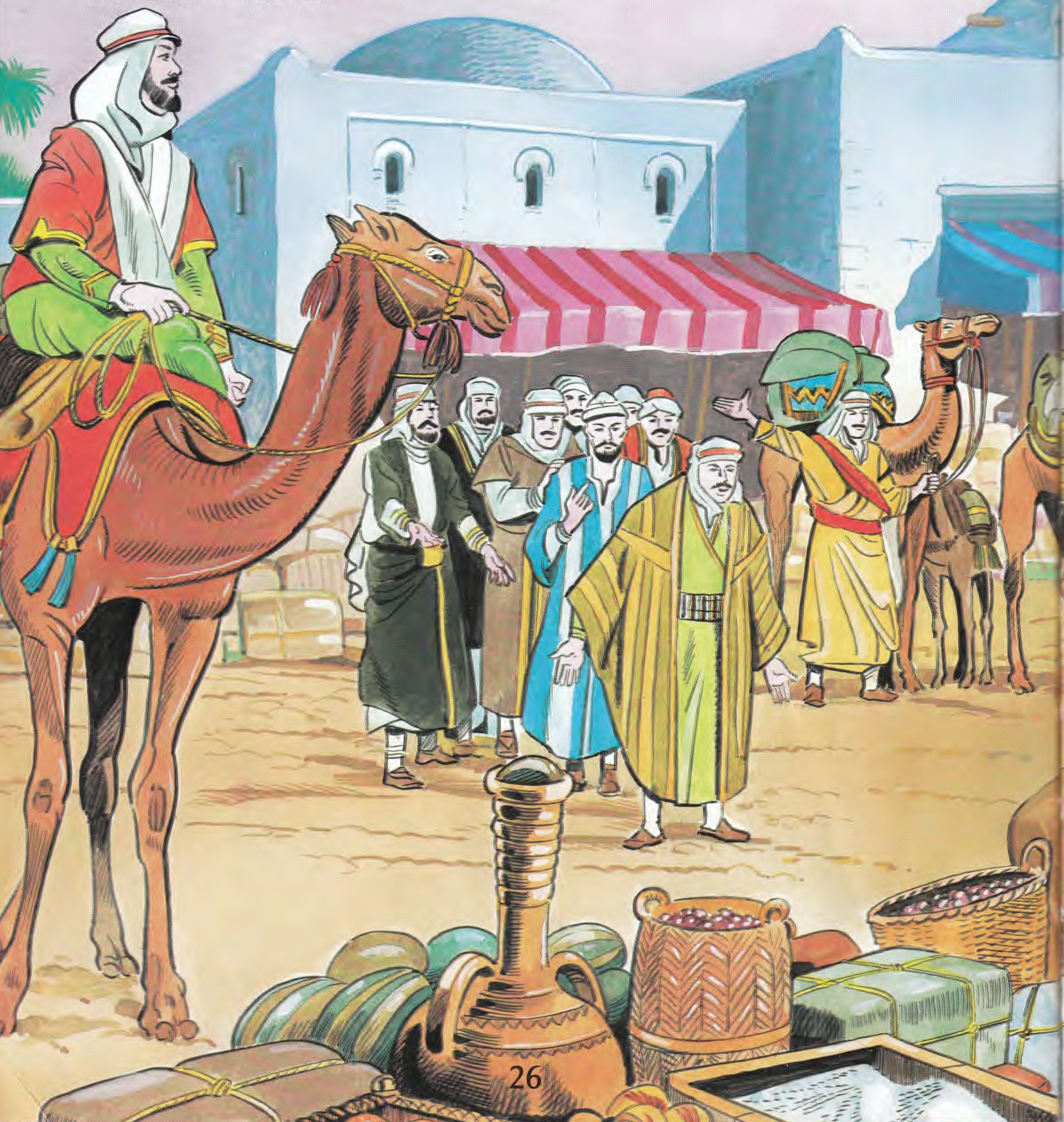

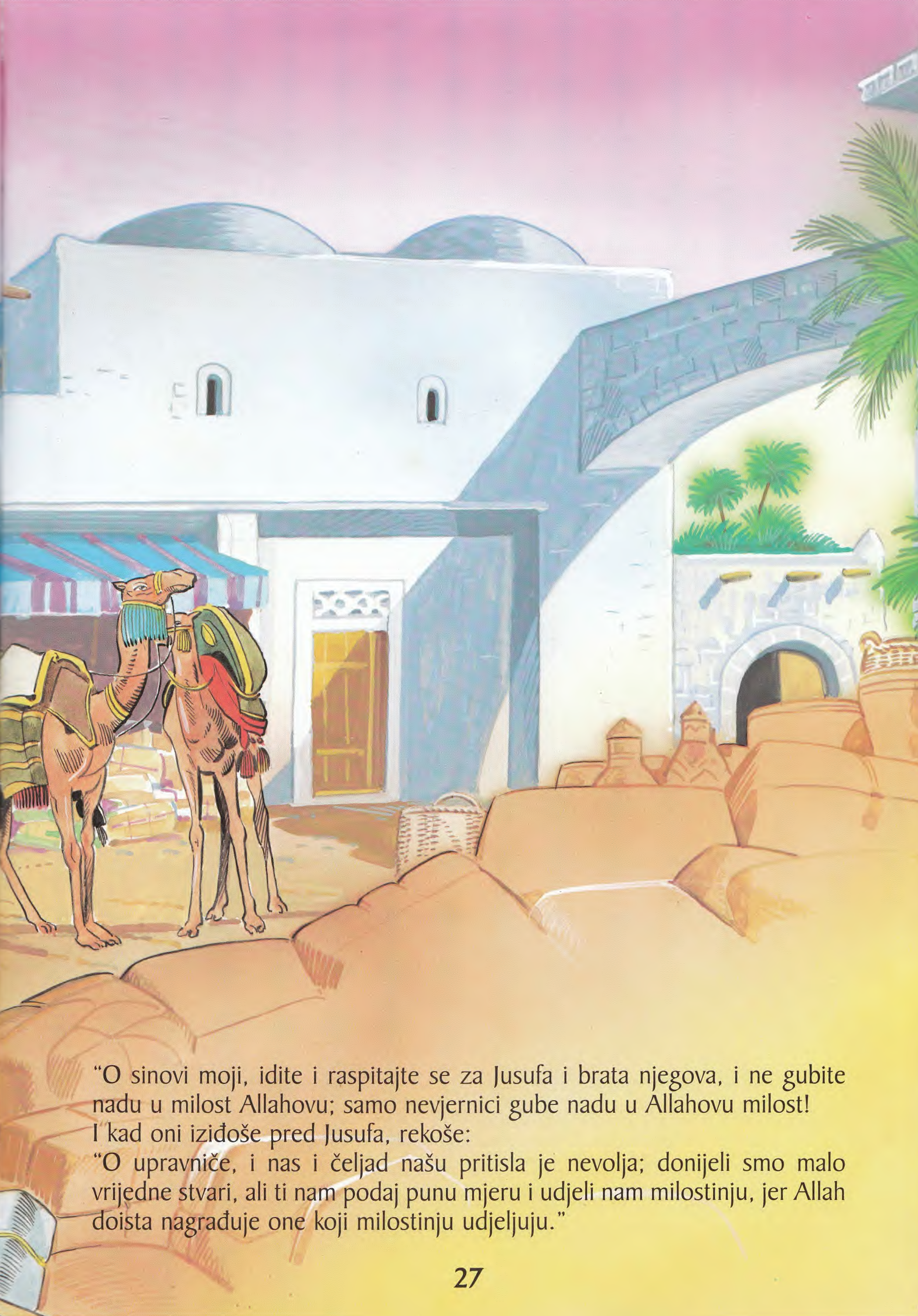

"Zar ne znate" - reče najstariji među njima - "da ste se ocu svom Allahom zakleli, a i prije Jusufa upropastili. Neću napustiti ovu zemlju dok mi to otac moj ne dozvoli ili dok Allah u moju korist ne presudi, a On je Sudija najbolji.

Vratite se svome ocu pa recite: O oče naš, sin tvoj je ukrao; mi tvrdimo samo ono što smo vidjeli, a mi se nismo mogli onoga što je suđeno sačuvati. Pitaj grad u kojemu boravsmo i karavanu s kojom dođosmo. Mi zaista govorimo istinu!'"

"Nije tako" - reče Jakub - "u dušama vašim je ponikla zla misao, i ja se neću jadati, nadam se da će mi Allah sve vratiti; uistinu On sve zna i mudar je."
I okrenu se od njih i reče:
"O Jusufe, tugo moja!" - a oči su mu bile pobijeljele od jada; bio je vrlo potišten.
"Allaha nam," - rekoše oni - "ti toliko spominješ Jusufa da ćeš teško oboljeti ili umrijeti!"
"Ja tugu svoju i jad svoj pred Allaha iznosim, a od Allaha znam ono što vi ne znate" - reče on.

"O sinovi moji, idite i raspitajte se za Jusufa i brata njegova, i ne gubite nadu u milost Allahovu; samo nevjernici gube nadu u Allahovu milost!
I kad oni iziđoše pred Jusufa, rekoše:
"O upravniče, i nas i čeljad našu pritisla je nevolja; donijeli smo malo vrijedne stvari, ali ti nam podaj punu mjeru i udjeli nam milostinju, jer Allah doista nagrađuje one koji milostinju udjeljuju."

"A znate li" - upita on - "šta ste s Jusufom i bratom njegovim nepromišljeno uradili?"
"A da ti nisi, uistinu, Jusuf?" - povikaše oni.
"Da, ja sam Jusuf, a ovo je brat moj, Allah nam je milost darovao; ko se bude Allaha bojao i ko strpljiv bude bio - pa, Allah, uistinu, neće dopustiti da propadne nagrada onima koji dobra djela čine."
"Allaha nam," - rekoše oni - "Allah te je nad nama uzvisio, mi smo zaista zgriješili."

"Ja vas sada neću koriti" - reče. "Allah će vam oprostiti, od milostivih On je najmilostiviji!
Ovu košulju moju odnesite i na lice moga oca je stavite, on će progledati, i svu čeljad svoju mi dovedite!"
I kada karavana napusti Misir, otac njihov reče:
"Ja zbilja osjećam miris Jusufov, samo ne recite da sam pomatušio."
"Allaha nam," - rekoše oni - "ti i sada kao i prije griješiš."
A kad glasonoša radosne vijesti dođe, on stavi košulju na lice njegovo i on progleda.

"Zar vam to ne rekoh" - reče - "da ja znam od Allaha ono što vi ne znate."
"O oče naš," - rekoše oni - "zamoli da nam se grijesi oproste, mi smo, zaista, zgriješili."
"Zamolit ću Gospodara svoga da vam oprosti" - odgovori on - "jer On prašta i On je milostiv."
I kad iziđoše pred Jusufa, on privi roditelje svoje na grudi i reče: "Nastanite se u Misiru, svakog straha, ako Bog da, oslobođeni!"

I on roditelje svoje postavi na prijesto i oni mu se svi pokloniše, pa on reče: "O oče moj, ovo je tumačenje moga sna nekadašnjeg, Gospodar moj ga je ispunio. Allah je bio dobar prema meni kad me je iz tamnice izbavio i vas iz pustinje doveo, nakon što je šejtan između mene i braće moje bio razdor posijao; Gospodar moj je zaista milostiv onome kome On hoće, i On, zaista, sve zna i mudar je!

Gospodaru moj, Ti si mi dao dio vlasti i naučio me tumačenju nekih snova! O Stvoritelju nebesa i Zemlje, Ti si Zaštitnik moj i na ovom i na onom svijetu; daj da umrem kao musliman i pridruži me onima koji su dobri!"

U Jusufu i braći njegovoj nalaze se pouke za sve koji se raspituju.

ISBN 9958-725-07-X
9 789958 725074